

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

18. Prospero felicique &c. Clericis Secularibus in commune viventibus
confirmatur capacitas ad obtinenda & retinenda Beneficia Ecclesiastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

Ornatu
facultate
aggregan-
di sibi alia
dicti Ordini
Monasteria &
condendi
Constitu-
tiones ab
Apostolica
Sede con-
firmandas.

§. 5. Præterea eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in dominio prædicto consentientia, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgensi, aut aliis quibuscunque Congregationibus Canonice aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo Generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Decretum
super ob-
stativis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentis Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod præfati locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cujuscunque status, gradus, ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, propter quas eadem purè emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quolibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in contrarium vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quancunque præminentiæ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulæ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisque quibuscunque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, aliorumque respective Præfatis, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuscunque, etiam

specificæ, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 9. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1684. Pontificatus Nostri anno octavo.

J. G. SLUSIUS.

Clericis Secularibus in commune viventibus confirmatur capacitas ad obtinenda & retinenda Beneficia Ecclesiastica.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Prospero felicique Instituti Dilectorum Filiariorum Clericorum Secularium in communi viventium statui, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, eosque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibuscunque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & aliquorum ex Dilectis Filiis Romanæ Curie Prælati à Nobis specialiter deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eosdem Clericos Seculares in communi viventes, quorum Institutum, & Constitutiones nuper approbavimus, ex assumptione status & vitæ communis juxta Institutum, & Constitutiones hujusmodi, nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, vel sine cura animarum, & alias cujuscunque qualitatibus, conditionibus, vel naturæ existentibus, quæ per Clericos Seculares, in titulum, commendam, vel administrationes aut aliàs quovis modo obtineri consueverunt: ac proinde ipsos Clericos Seculares in communi viventes, tam præsentibus, quam futuros quæcunque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, quæ de præsentis Canonice obtinent,

Fides
transumpti-
torum.

D. 26. Au-
gusti. 1684
Pont. Anno
octavo.

XVIII.

Absolutio
ad effectum.

Clerici Se-
culares in
communi
viventes
Beneficio-
rum Eccle-
siasticorum
non sunt
incapaces.

retine-

Quatenus
eorum
onera de-
bito modo
supportent

Conce-
duntur ip-
sis omnia
Clerico-
rum Secu-
larium pri-
vilegia.

Ad sacros
Ordines
etiam sine
sufficienti
Beneficii
titulo pos-
sunt pro-
moveri.

In casu di-
missionis
Institutum
teneatur
ipsum sus-
tentionem
submini-
strare.

Decretum
roborans,
& irritans.

Derogatio
contrariis.

Transum-
ptorum fi-
des.

D. 9. Fe-
bruarii
1685. Pont.
Anno No-
no.

retinere, & alia quaelibet servatis de jure servandis, consequi & obtinere posse; & quatenus ad illa ceteroquique Canonice praesententur, vel eligantur, aut alias quovis modo assumantur, in illis institui, electionesque de eorum personis factas confirmari posse, & debere, in omnibus & per omnia, perinde ac si Institutum praedictum minimè assumpsissent, nec in illo viverent: Ita tamen ut ipsi omnibus, & singulis eorundem Beneficiorum obligationibus satisfaciunt, oneraque illis incumbencia supportent, quemadmodum alii Clerici Seculares illa obtinentes satisfacere, & supportare deberent.

§. 2. Præterea eosdem Clericos in communi viventes, cum Seculares sint, omnibus & singulis Clericorum Secularium juribus, prærogativis, præeminentis, immunitatibus, facultatibus, & privilegiis uti, frui, potiri, & gaudere posse & debere;

§. 3. Ac demum eisdem Clericis Secularibus in communi viventibus, ut licet sufficientem Beneficii vel patrimonii titulum ad sacros Ordines de jure requisitum non obtineant, nihilominus de Superioris Generalis dicti Instituti pro tempore existentis licentia ad titulum Communitatis, sive Instituti praedicti pro arbitrio, & conscientia Ordinariorum locorum ad sacros Ordines hujusmodi, servatis aliis servandis promoveri valeant auctoritate, & tenore praefatis, concedimus, & indulgemus, eam tamen lege, ut si eos subinde dimitti contingat, idem Institutum eis omnia ad congruam eorum sustentationem necessaria subministrare teneatur; idque donec & quousque eis aliunde sufficienter fuerit provisum, ad id autem praefatus Superior Generalis bona dicti Instituti in forma Juris valida obligare, & hypothecare debeat in manibus eorundem Ordinariorum, quibus curæ erit sedulo inspicere, an eidem Instituto sufficientes suppetant facultates, ex quibus necessaria, sicut praemittitur, Clericis praedictis valeant, supportatis cæteris ipsius Instituti oneribus subministrari.

§. 4. Decernentes easdem praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibuscunque, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam imprefsis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Februarii 1685. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Loco + Annuli Piscatoris.

J. G. SLUSIUS.

Innovantur Romanorum quorundam Pontificum Constitutiones detestabile Franchitarum nomen in Urbe Romæ abolentes.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Cùm aliàs fel. rec. Julius Papa III. Prædecessor Noster infra scriptam Constitutionem ediderit, cujus tenor est, Julius Episcopus Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cùm civitates, & loca omnia, in quibus Sanctissimum Christi Nomen colitur, deceat esse facinorosis hominibus expiata, atque purgata, nemo est, qui non intelligat, quam maximè oporteat Almam Urbem Nostram Apostolorum Petri, & Pauli, ac tot Martyrum sanguine consecratam, in qua summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio residet, & ad quam ex omnibus mundi partibus, veluti ad portum saluberrimum gentes conflunt, quæ denique communis omnium patria censetur, esse ipsis facinorosis hominibus vacuum. Sanè cum à diversis Pontificibus Prædecessoribus Nostri plures Constitutiones adversus homicidas, sicarios, latrones, sacrilegos, raptores, aliosque facinorosos homines, eorumque fautores, & receptatores, sine quibus delinquentes diutius latere non possunt, editæ fuerint, quæ vel temporum iniquitate, vel ad senium, & occasum vergentis seculi corruptelâ, aut Magistratum negligentia minus custodiuntur, & observantur, ac fere in desuetudinem abierunt: operæ pretium censuimus Constitutiones ipsas approbare, & innovare, prout illas motu proprio, & ex certâ scientia cum omnibus, & singulis censuris, & penis in eis contentis, harum serie approbamus, & innovamus. Et insuper quia (sicut accepimus) quorundam eorumque processit licentia, ut non solum homicidas, & facinorosos, ac alios praedictos contra juris, & sacrarum Constitutionum praedictarum prohibitionem receptare audeant, sed etiam domos suas, nec non vias publicas, & plateas, quæ circa domos sunt, facinorosis ipsis tutum refugium, & quasi portum esse velint, signatis etiam Franchitiarum nomine quodammodo limitibus in via, quos Justitiæ Ministris ingredi non liceat. Nos abominabile, & detestandum Franchitiarum hujusmodi nomen penitus abolemus, ac perpetuò abolitum fore decernimus. Volumus enim causarum capitalium Judicibus, Barfellis, Apparitoribus, & aliis Justitiæ Praefectis, & Ministris, quascunque vias, & plateas, aedes, & domos ad requirendos, capiendos, & debitæ poenis afficiendos facinorosos homines, die noctuque liberas, & apertas esse. Si quis autem post hujus Nostræ voluntatis declarationem, Franchitias hujusmodi adhuc habere, & tueri, ac illarum prætextu, aut aliis quomodolibet Justitiæ Ministros, in executione eorum officii impedire præsumpserit, etiam si Baronus, Domicellus, Comes, Dux, Principis cujusvis Orator, aut (quod futurum minimè credimus) Episcopus, Archiepiscopus, Patriarcha, aut etiam S.R.E. Cardinalis extiterit, noverit se amissionis gratiæ, ac benevolentiae Nostræ, nec non coercitionis, & emendationis, prout Nobis juxta circumstantiarum qualitatem videbitur, poenas ipso facto incursum. Si quis verò in tantam devenit audaciam, ut etiam, violenter, & manu armata, ipsis Justitiæ Ministris se opponere, & resistere ausus fuerit, tam facientes, quam mandantes, eo ipso crimen Læsæ Majestatis incurere declaramus, & pro illius condigna ultione, si ultra Justitiæ Ministros majori manu opus fuerit, præcipimus Dilecto Filio Nobili viro Camillo Urfino Domello Romano, ac alteri cuicunque pro tempore Justitiæ Nostræ temporalis Generali Gubernatori, &

XIX.

Constitu-
tio Julii III

Urbem Ro-
mam à fa-
cinorosis
homi-
nibus vacuâ
esse maxi-
mè oportet.

Appro-
bantur, &
innovantur
Prædecesso-
rum Consti-
tutiones
hactenus
minus dili-
genter ob-
servatæ.

Abolitur
Franchi-
tiarum no-
men & ju-
stitiæ Mi-
nistris li-
ber ubi-
que aditus
datur.

Pœna in
cujuscun-
que digni-
tatis con-
travenien-
tes.

Justitiæ
Ministris
violenter
se oppon-
ens Crimi-
nalis Læse
Majestatis
incurrit.

In casu ne-
cessitatis
brachio se-
culari mu-
niantur.

Nostræ